

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 575/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., t. č. vo výkone väzby, ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv postupom polície a Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 165/2012 „*pri... zatknutí a následnom trestnom stíhaní*“, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2013 doručená sťažnosť A. K., t. č. vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv postupom polície a Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 165/2012 „*pri... zatknutí a následnom trestnom stíhaní*“.

Zo sťažnosti (sťažnosť neobsahovala žiadnu prílohu) a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka je trestne stíhaná pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 a 3 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona.

Sťažovateľka je stíhaná väzobne, pričom do väzby bola vzatá uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 429/2012 z 1. júla 2012. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 5 T 165/2012 z 8. apríla 2013 uznal sťažovateľku za vinnú v súlade s obžalobou a uložil jej nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 67/2013 z 27. júna 2013 bol odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka tvrdí, že celé trestné stíhanie vedené proti nej je od počiatku nezákonné, keďže k pokusu spáchania skutku, z ktorého je obvinená, došlo na základe konania osoby, ktorá je zamestnancom banky, pričom táto osoba konala na základe pokynov polície a takýmto spôsobom došlo k jej *„vmanipuloval(vaniu) do spáchania trestného činu“*.

Sťažovateľka taktiež poukazuje na § 14 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, pričom zastáva názor, že práve toto ustanovenie bolo potrebné aplikovať na jej trestnú vec, keďže upustila od dokonania stíhaného zločinu a jediné čo chcela, bolo *„získať späť doklady, ktoré som tam nechala a tým zničiť všetko, čo ma viedlo k tak zúfalému kroku ako bolo požiadať banku o úver na základe pozmenených údajov v občianskom a vodičskom preukaze“*.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť.

Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že potom, čo krajský súd zrušil odsudzujúci rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie, nebolo dosiaľ v trestnej veci sťažovateľky okresným súdom opätovne rozhodnuté. Termín hlavného pojednávania na okresnom súde je podľa zistení ústavného súdu určený na 8. október 2013 o 9.00 h.

Sťažovateľka má teda možnosť všetky svoje námietky uvádzané v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predložiť v konaní pred okresným súdom, ktorý je v súlade so zrušujúcim uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 67/2013 z 27. júna 2013 oprávnený a aj povinný o obžalobe sťažovateľky, a teda o jej vine, resp. nevine opätovne rozhodnúť. Právomoc okresného súdu rozhodnúť opätovne o obžalobe v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2013